

- Păsările migratoare din România pleacă spre latitudinea sudică care oferă pe timpul iernii temperaturi mult mai bune și condiții mai bune de hrană. Ne putem pune întrebarea : de ce nu rămân păsările migratoare la tropice și preferă să revină în emisfera nordică pe timpul verii pentru a se reproduce ? Răspunsul este legat tot de abundența hranei. Păsările cresc pui în perioada verii, moment în care au nevoie de surse de hrană abundente pentru a putea face față cerinței neîncetate a puilor după mâncare. În emisfera nordică, începând cu primăvara, asistăm la o explozie a tuturor formelor de viață care vor profita de perioada relativ scurtă de temperaturi favorabile pentru dezvoltare și reproducere. Păsările migratoare, fie ele insectivore sau frugivore, revin în emisfera nordică pentru a profita de această explozie a surselor de hrană pentru a crește pui. Ele vor beneficia și de ziua mai lungă, care poate fi și de 16 ore, ceea ce le oferă timp suficient pentru a aduna hrană pentru pui.

Rândunica

- Una dintre cele mai cunoscute păsări migratoare este **RÂNDUNICA**. Se presupune chiar că ea este cea care i-a făcut pe oameni să înțeleagă acest fenomen.
- În călătoria sa din fiecare an, rândunica străbate distanțe de până la 10.000 km. Foarte firave, nu toate fac față unei călătorii atât de lungi și nici drumului de întoarcere, ele revenind de fiecare dată nu doar în același loc din care au plecat ci chiar la același cuib.

Barza

- Barza albă ne părăsește pe la mijlocul lui august, începutul lui septembrie. Prima dată pleacă puii, care vor fi urmați după câteva zile de către adulți. Nici părinții nu călătoresc împreună: legătura dintre ei se destramă la sfârșitul sezonului de cuibărit. Pe baza datelor a celor aproximativ 30 000 de berze inelate regăsite, știm că berzele din Europa ocolesc Marea Mediterană prin două căi: păsările din vestul Europei migrază prin Strâmtoarea Gibraltar, iar berzele din România împreună cu celelalte păsări provenind din Europa Centrală și de Est ajung în Africa prin traversarea Bosforului.

Rața

- Rața este numele atribuit unei varietăți de specii din familia Anatidae . Sunt păsări de apă, mai mici decât rudele lor, lebedele și gâștele și pot fi găsite atât în apa dulce cât și în cea sărată.
- Majoritatea rațelor au un cioc lung și lat, folosit la săpat. Rațele au un meniu divers; pot consuma ierburi, plante acvatice , pești, insecte, amfibieni mici, viermi și moluște mici.
- Multe rațe nu pot zbura în timpul năpârlirii. În timpul năpârlirii, se retrag în medii protejate, unde există destulă hrană pentru ele. De obicei, năpârlirea are loc înaintea începerii migrației.

Prepelița

- Prepelița (*Coturnix coturnix*) este o pasăre ca. de mărimea unui sturz, fiind cele mai mici și singura specie din ordinul „Galliformes” care sunt păsări migratoare în România. Ele sunt răspândite Europa Centrală, fiind păsări sperioase care se pot vedea ca și potârniche destul rar, efectivul lor a scăzut considerabil în ultimii ani, cauza fiind vânărea lor excesivă și reducerea habitatului printr-o agricultură extensivă. Prepelița trăiește în general în ținuturile cultivate din regiunile de deal și de câmpie.

Fazanul

- Fazanul (*Phasianus colchicus*) sau „Fazanul de vânătoare” este o pasăre care a fost adusă în România de om deja din timpul romanilor.
- Masculul are o coadă lungă bifurcată, iar penajul auriu cu pene pestrițe alb cu negru, sau galben cu cenușiu. Capul este albastrui cu reflexe verzui. Femela are penajul de culori mai spălăcite de nuanțe galben cu cenușiu. În prezent se cunosc ca. 30 de rase, toate fiind păsări active ziua, trăind pe câmpuri cu terenuri cultivate, unde consumă de obicei o hrană de natură vegetală, iar noaptea se retrag în pădure dormind în arbori.

Vrabria

- Sub numele de vrăbii se reunesc mai multe specii din familia Passeridae, ordinul Passeriformes. Ele sunt printre cele mai cunoscute și mai frecvente păsări antropofile din preajma locuințelor. Masculii au în general penajul mai colorat de un cafeniu pătat pe spate. În rest domină culoarea cenușie cu dungi mai închise, femelele fiind de o culoare cenușie striată. Vrăbiile sunt într-un număr mare în regiunile mai joase, ajungând să trăiască pe lângă așezări omenești și în regiuni muntoase. Sunt păsări sedentare. Păsările construiesc în arbori sau scorburii cuiburi sferice în care femela depune de trei ori pe an 4-5 ouă albe pătate. Ouăle sunt clocite timp de 14 zile de ambii părinți.

Graur

- Graurii, reprezentanti ai familiei Sturnidae, pot fi caracterizati dupa aspectul lor ca fiind reproduceri in miniatura ale corvidelor. Desi au o conformatie zvelta, dau impresia de pasari viguroase. Zborul lor grabit si zgomotos este sustinut de bataile rapide ale aripilor. Pe sol se deplaseaza cu un pas clatinat, dar sigur si vioi. Toate speciile de graurii sunt agitate, preocupate si foarte galagioase. Corpul lor dolofan este acoperit de un penaj intunecat. Sunt pasari gregare, extrem de raspandite in Eurasia.

Biblică

- Bibilica sau pichirea este o pasăre care face parte din familia numididae, originară de pe continentul african. Bibilicile se hrănesc cu semințe și insecte, au capul fără pene sau puf și se împerechează pe viață (sînt monogame).

Cuc

- **Cucul** (*Cuculus canorus*) este o pasăre migratoare care face parte din ordinul Cuculiformes, familia Cuculidae. Poate fi întâlnită în Africa de Nord și Eurasia — din Portugalia până în Irlanda, iar spre est până în Japonia și Kamceatka. Habitatul cucului este foarte larg. El poate fi găsit în pădurile de foioase, crângurile de pe malul apelor curgătoare, coasta mărilor sau la marginea orașelor. Mai trăiește și în regiunile cu smârcuri sau de stepă, unde trăiesc și păsările care îi cresc puii.

Porumbelul

- **Porumbelul** (*Columba palumbus*) este o pasăre din familia *Columbidae*. Este pasărea cea mai larg răspândită în Europa. Corpul porumbelului are formă de fus, aerodinamică. Pe corp are pene, fulgi și puf produse de piele. Penele au rădăcina înfiptă în piele. Fulgii sunt mai scurți, au axa mai flexibilă și acoperă tot corpul.
- Capul este mic, rotund, mobil și are în partea anterioară ciocul format din maxilare alungite, fără dinți și acoperite cu materie cornoasă.
- Este o pasăre bună zburătoare. Zborul este înlesnit de oasele porumbelului, subțiri și pline cu aer. Ele se numesc oase pneumatice.
- Se hrănește cu semințe, pe care le apucă cu ciocul și le înghite. Respiră prin plămâni, care sunt în legătură cu 9 saci arieri de la care pornesc ramificații care ajung la oase.

Sfârșit !